

PODWESELIĆ (4) *vb pf*

o oraz oba e jasne.

inf podweselić (1). ◇ *fut 1 sg* podweselę (1). ◇ *3 sg* podweseli (1). ◇ [*praet 3 sg f* podweseliła.] ◇ *con 3 pl m pers by* podweselili (1). ◇ [*part praet act* podweseliwszy.]

Sł stp: podwiesielić, *Cn notuje*, *Linde XVII – XVIII w.*

1. *Rozweselić [kogo]* (1) : Przecz do Actu takiego [*związku małżeńskiego*]/ wżelákicy zacności/ Gotować łie przyłtoi/ [...] Który ozdobić ia też vmyłłiem pewnie Chcąc wżyłtkie podwefelić/ by mogło być trefnie. *PaxLiz A2*.

2. *Rozweselić się, zabawić się; gratulari HistAl; diem luculente a. luculentum habere a. prothyme sumere, onerare se hilaritudine a. voluptatibus Cn* (3) :

[*podweselić z kim*: A gdy Kniáz Hleb Swentofławowic do obozu Witołdowego przyiachał/ przyiął go wdzięcznie/ á potym podwefeliłwzy znim/ záhámował go w obozie *StryjKron 505*.]

Zwrot: »sobie podweselić« [*szyk zmienny*] (3): Twarz połrzągła á gniewna vkazuje człowika łtatecznego poki łobie nie podwefeli *GlabGad N2; HistAl L5*; NIe bądź mi hárdym/ chociaś wielkim pánem/ Iam nie łtároftą/ áni káftellánem/ Ale gdy namniéy podwefelę łobie/ Siła mam w głowie pánów równych tobie. *KochFr 31; [Otwin(?)Erot 96; HistOtton 74]*.

Formacje współrdzenne cf WESELIĆ.

KW, AL